

Když se modlíte, sestry a bratři, když se modlíte, tak se modlíte za koho? Nejspíš za sebe a za své blízké. Určitě se nespletu, když řeknu, že největší úsilí vkládáme do modlitby za své děti a svá vnoučata, za své rodiče nebo za své přátele. Právě na nich nám nejvíce záleží, právě jim věnujeme největší pozornost. Dobrá, ale dnešní apoštolský text před nás klade úplně jiná měřítko. Apoštol Pavel není žádný troškař a svému spolupracovníkovi Timoteovi klidně napíše: ***Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímly, díkuvzdání za všechny lidi.***

(1) Ano, slyšeli jste dobře – ***za všechny lidi***. Zní to tak pěkně, tak vznešeně. Myslet v modlitbách na celé lidstvo. Na všechny lidi. Zní to tak vznešeně, tak velkolepě – ale jen na první poslech.

Za všechny lidi – copak je to možné? Copak si dovedeme ony „všechny lidi“ představit? To sotva. Všichni lidé jsou pro nás nepředstavitelná veličina. Jako si hluchý člověk nedokáže představit hru houslového virtuosa, stejně tak leží mimo rámec naší představivosti oni zmiňovaní „všichni lidé.“

Schválně to zkuste domyslet: všichni lidé. Čili více než 6 miliard jedinců. Přesné číslo dokonce ani neexistuje. Lidstvo není schopno sebe samo pojmut do jediné číslovky. Počet je velký a hlavně pohyblivý. Každou minutou přibývá na zemskou zhruba 150 lidí. Od začátku mého kázání se k nám přidalo asi 500 lidí. Jenom za dnešní neděli se takto narodí o 216 000 lidí více nežli kolik jich zemře. A to jsou jen velmi hrubé odhady. Takové číslovky jdou úplně mimo mou schopnost vcítění, vnímání, pochopení.

Napsal uživatel Jiří Tengler
Středa, 19 Květen 2010 16:56 -

Za všechny lidi, píše apoštol. Aby toho nebylo málo, můžete cestou domů přemítat nad otázkou, zda Pavel myslel všemi lidmi jenom lidi momentálně živé. Anebo myslel i na lidi zemřelé. Vědci spočítali, že na zemi dosud žilo kolem 100 miliard lidí. A máme sem započítat i nenarozené děti? No to bychom se v těch číslech už úplně ztratili. Celé lidstvo prostě nedokážeme myslí pojmut. Snažíme se myslet Boha, který je přitom ještě mnohem větší než lidstvo, neboť on stvořil každého člověka.

Všichni lidé. To je mnoho. To je příliš mnoho. Příliš mnoho těch, kteří nejsou sympatičtí ani vážení ani zbožní. Příliš mnoho těch, kteří nám znesnadňují klidný a tichý život. Příliš mnoho těch, kteří se nám nezamlouvají. Lidí je příliš mnoho – a patří k nim:

* Tlustí i hubení. Zrzaví i kudrnatí. Podlézaví i nespolehliví... * Všichni, kterým závidím. A všichni, kteří mi závidí. * Všichni, na něž jsem byl protivný. A všichni, kteří mě odepsali. * Všichni, které jsem zklamal, a všichni, kteří mne zklamali. * Všichni, vůči nimž mám předsudky. A všichni, kteří ode mne vůbec nic neočekávají. * Všichni ti totálně neschopní. A také všichni, kteří s naprostou přesností vědí, k čemu se nikdy nevzchopím. * Všichni, kterým se nelíbím. Všichni, jejichž hudbu nemám rád. * Všichni, které jsem zranil. Všichni, kteří byli vůči mně nespravedliví a sprostí. * Všichni, kdo udělali chybu před mýma očima. Všichni, kteří přijdou po mně a ode mne se naučili něco špatného, neboť jsme jim nebyl dobrým příkladem. * Všichni bezbožníci a posměváčci. A všichni, jejichž víru nemohu brát vážně. * A ovšem také všichni normální lidé, kteří nejsou ničím nápadní. Všichni, kdo stojí ve frontě u pokladny nebo kdo přišli dřív a obsadili v autobuse lepší místo. Všichni, kdo nevystupují v televizi. Všichni, které nikdo ani nezmníní.

Když Pavel píše o modlitbě za všechny lidi, tak prostě myslí všechny tyhle lidi a ještě mnohé a mnohé další. Modlitba má být různorodá – nejen prosby a přimluvy, nýbrž také díkuvzdání. Dík za souseda, který mne otravuje. Dík Bohu, že i takového člověka stvořil, třebaže jsem mu já osobně nepřišel na chuť. Tudy někudy vede cesta k lásce k bližním. Ježíš Kristus hlásal: **Miluj bližního svého jako sebe samého.** Modlitba je začátkem lásky. Když se za druhé ani nezačnete modlit, co chcete změnit? Jak chcete změnit svůj vztah k nim, jak chcete změnit jejich chování, když jste pro ně nebyli ochotní udělat ani to nejmenší – vzpomenout na ně v modlitbě?

Napsal uživatel Jiří Tengler
Středa, 19 Květen 2010 16:56 -

Modlitba za všechny lidi. Apoštol Pavel mezi všemi lidmi zdůrazňuje **vládce a všechny, kteří mají v rukou moc.**

(2)

Asi ví, proč lidem u moci věnuje zvláštní pozornost. Do modlitby jsou tedy zahrnuti i všichni naši neschopní zastupitelé v parlamentu a na radnicích, kteří sice byli demokraticky zvoleni, ale kvůli svým zájmům jaksi pozapomněli na ty, kdo jim moc svěřili. * Všichni šéfové na hierarchických postech – nahoře, dole, uprostřed. Šéfové, kteří pro samé úkoly ztrácejí kontakt s realitou, jsouce zavalení tisícem rozhodnutí, aniž by však přesně znali jejich důsledky. * Sem mezi držitele moci patří i všichni ti panovační, vládou posedlí nabubřelci, všichni izolovaní diktátoři, kteří se považují moudré vladaře, zneuznané světem. * Všichni oligarchové, všichni pomstychtiví členové vyšetřovacích výborů, příslušníci klik a klanů, mafiáni a zkorumpovaní úředníci. * Také všichni byrokrati, vynálezci zbytečných předpisů a pokynů.

Modlit se za všechny lidi, modlit se za všechny, kteří v rukou drží moc. Apoštol Pavel nám nabízí nesamozřejmý přístup k okolním lidem. Přístup skrze Boha. Místo povzdechu: „Ach jo. Lidé jsou dnes takoví a makoví.“ máme uplatnit svou víru a všechny lidi, na něž myslíme, svěřit Bohu. Nejlépe lze všechno vidět právě na držitelích moci. Ať se přihlásí, kdo je spokojený s veřejným životem a s politickou situací u nás. Vida – nikdo se nehlásí. Svorně jsme otráveni jednáním politiků na různých úrovních. „Politika je svinstvo,“ rozhoří se kdekdo. „Politika je svinstvo, kde každý hrabe jen pro sebe.“ Kolik našich současníků by dnes bez váhání podepsalo tuhle větu. Proti otrávenosti a rezignaci staví apoštol Pavel modlitbu. Nesmíruje se s tím, že nelze nic dělat. **Na prvním místě žádám, aby se konaly modlitby za všechny lidi, za vládcy a za všechny, kteří mají v rukou moc.**

V mocenských otázkách si Pavel nepřipadal bezmocný. Stál přece na straně mocného Boha, k němuž se modlil:

Tvé je království i moc i sláva.

Oč více než Pavel jsme vlivnější a mocnější, kteří kromě modlitby máme ještě nástroje demokratické volby.

Modlitba za všechny, kteří drží v rukou moc. Přístup o to pozoruhodnější, když uvážíme, co všechno Pavel prožíval. Ve vězení jsem byl vícekrát, ran jsem užil do sytosti, smrti jsem často hleděl do tváře. Od Židů jsem byl pětkrát odsouzen ke čtyřiceti ranám bez jedné, třikrát jsem byl trestán holí, jednou kamenován. (2K 11,23nn) Apoštol vydatně okusil, jak v různých oblastech nespravedlivě funguje světská moc. Právem mohl na vrchnost nadávat. A navíc se císař v Římě nechával uctívat jako bůh. Obyvatelstvo říše bylo povinno se k němu modlit. Křesťanům se takový přístup příčil – císaře zbožňovat a oslavovat nebudeme. Modlit se budeme jedině k pravému Bohu. Samému Bohu sláva, čest. Modlit se za vládcy a držitele moci je to nejlepší, co pro ně můžeme udělat. Modlíme se za představitele naší země? Kdy jste se

kupříkladu naposledy modlili se za svého neoblíbeného stranického předsedu? Ani já se za něj nemodlím. (A přitom by on přimluvu potřeboval jako sůl.) Můžeme se pak divit, že politika vypadá tak, jak vypadá? Málo jsme Pána prosili, málo jsme Pánu děkovali za všechny, kteří drží v rukou moc.

Amen

Exodus 32,7-14 □□□□□□□□□□66; 158; 610; 621 □□□□□□□*Matouš* 5,43-48.

Kázání na neděli Rogate (5. po velikonocích), 9. května 2010. Hojnou inspiraci mi svým kázáním poskytl Dr. Dörte Gebhard z Bonn.